

[Pia Gjellerup]

Den socialdemokratiske indgangsvinkel har været et ønske om at forenkle skattesystemet og at komme en række af de forhold til livs, hvor det efter de undersøgelser, der har været foretaget på stikprøvebasis i en række kommuner, har kunnet konstateres, at en del mennesker uberettiget har trukket faglige kontingenter og a-kasse-kontingenter fra. Det er det, vi ved noget om, og det er det, vi har forholdt os til.

Ministerne henholder sig til, at det formentlig kan være sådan – og det kunne en eller anden undersøgelse, som ministeren henviser til, tyde på – at også mange glemmer at foretage berettigede fradrag.

Jeg er sådan set, som det også fremgår af det socialdemokratiske forslags bemærkninger, ikke allermest optaget af provenuet i denne sammenhæng. Det afgørende er, at vi får et skattesystem, hvor flest muligt bliver behandlet mest muligt korrekt og lettest muligt. Og uanset fra hvilken indgangsvinkel man er kommet frem til dette forslag, er det i hvert fald det, der bliver resultatet, uanset hvilket af forslagene der gennemføres.

Det får mig til at sige til hr. Svend Aage Jensby, der indledte med at sige, at det vel næppe er en overraskelse, at Venstre støtter forslaget: Nej, det er ikke en overraskelse i dag. Men i virkeligheden har måske den eneste overraskelse ved dette forslag alligevel været, at Venstre støtter det; det er jo bare en overraskelse, vi har fået for nogle dage siden.

Hr. Svend Aage Jensby mener, at det ikke kan være sådan, som det fremgår af det socialdemokratiske forslag, at der vil være et stort provenu, fordi mange snyder. Jeg kan sige, at det har vi desværre dokumentation for at ganske mange gør.

Men omvendt er det forhold, som hr. Svend Aage Jensby og skatteministeren slår på, nemlig at der er mange, der ikke benytter et fradrag, som de helt berettiget vil kunne foretage på deres selvangivelse, jo faktisk at sige til danskerne, at de er dumme, og det er heldigvis ikke dokumenteret, og det tror jeg vi skal være glade for at konstatere. Som fru Bente Juncker sagde: Selvfølgelig benytter skatteydere deres fradrag, og disse fradrag er faktisk noget, man taler ret meget om ude i det virkelige liv.

Jeg skal forholde mig til et par enkelte problemer, der har været rejst vedrørende de lidt mere tekniske ting i forslaget. Det ene vedrører

spørgsmålet om ikrafttræden, hvor det er helt sikkert, at vi jo selvfølgelig må have en tro på, at de oplysninger, der bliver lagt ind på den fortrykte selvangivelse, er korrekte i så stort omfang, at det overhovedet er til at arbejde med.

Der synes jeg imidlertid, vi skal lytte til de organisationer, som selv er optaget af at få gennemført en indberetningspligt, og som er dem, der skal levere et godt stykke arbejde, før det kan anvendes. Jeg tror, at vi fordomsfrit skal lytte til deres budskab i forbindelse med udvalgsbehandlingen, for det er da helt sikkert, at mens der er nogle foreninger, der har iværksat deres procedurer for lang tid siden og kunne præstere det stort set fejlfrit med det samme også for 1991, hvis det skulle være, så er der også nogle, der i løbet af 1991 skal i gang med arbejdet.

Det ligger der i det socialdemokratiske forslags bemærkninger også en åbning til, idet vi siger, at vi under udvalgsarbejdet vil følge de meldinger, vi får ude fra det virkelige liv, og derefter tage stilling til, om vi først skal anvende oplysningerne på den fortrykte selvangivelse for 1992. Jeg er ganske enig med hr. Jens Thoft, når han siger, at bare debatten i dag og det, at man ude omkring i små og store hjem ved, at nu er der altså vedtaget en indberetningspligt på et tidspunkt, allerede har betydning for, hvordan selvangivelserne bliver lavet for 1990. Derfor skal vi selvfølgelig iværksætte det hurtigst muligt – på det tidspunkt, hvor vi efter at have modtaget gode råd udefra mener at vi kan gennemføre det på ordentlig vis.

Jeg har ikke yderligere bemærkninger til de enkelte ordførere, men vil sige, at for Socialdemokratiets vedkommende er det absolut uden betydning, om det er det ene eller det andet forslag, der gennemføres eller skal stilles ændringsforslag til. Vi har haft den oplevelse at have et fint samarbejde med ganske mange partier i Folketinget op til fremsættelsen af det socialdemokratiske forslag. Jeg synes altid, at det kunne være rarest, at man får de faglige mennesker til at se på den tekniske udformning. Derfor kan vi for Socialdemokratiets vedkommende godt bruge skatteministerens forslag som grundforslag. Vi har en række bemærkninger til ikrafttrædelsen, hvor vi mener, at skatteministeren er lidt for pessimistisk.

Generelt synes jeg, at der er grund til at være tilfreds med behandlingen i dag og med udsig-